

KJV 2011-2012 (GROEP 3)

De zuurtjes / Jaap Robben & Benjamin Leroy (ill.) (door Yarne Daeren)

Auteursinfo (zie ook www.villakakelbont.be)

Jaap Robben (Oosterhout NB, 1984) is schrijver/dichter en theatermaker. Hij wilde vroeger eigenlijk Afrikaan worden en archeoloog, maar rondde eerst zijn studie Milieu- en Maatschappij wetenschappen af en ging vervolgens naar de Koningstheater Akademie in Den Bosch. Van september 2008 tot oktober 2010 was Jaap de Stadsdichter van Nijmegen.

Jaap schrijft sinds 2000 gedichten en korte verhalen voor zowel kinderen als volwassenen en publiceerde drie bundels: *Twee vliegen* (2004, gedichten en columns), *De nacht krekelt* (2007, poëzie voor volwassenen) en *Zullen we een bos beginnen* (2008, poëzie voor kinderen, Nominatie Gouden Uil voor jeugdliteratuur 2009). Een aantal van zijn gedichten zijn vertaald in het Sloveens, Frans, Russisch en Engels.

In augustus 2010 verscheen zijn nieuwste boek: *De Zuurtjes*. Het is een kruising tussen een prentenboek en een jeugdroman. Voor dit boek werkte hij intensief samen met illustrator Benjamin Leroy. *De Zuurtjes* stond op de shortlist voor diverse prijzen en kreeg een White Raven 2011 van de Internationale Jugendbibliothek van München.

Jaap won in 2000 de Kunstbende NB in de categorie Theater, in 2001 de Trouw Columnistenprijs en in 2002 de NRC Examenverhalenprijs. Zijn werk verscheen ondermeer in *NRC Handelsblad*, *BoekieBoekie*, *DUF*, *Collectie//*, *Dagblad Trouw* en tal van bloemlezingen. Hij treedt veel op door heel Nederland, in theaters, maar ook op festivals, in cafés en boekwinkels. Zo nu en dan presenteert hij festivals en literaire programma's zoals de Kunstbende en Write Now.

Naast schrijver en dichter is Jaap theatermaker. Hij speelde in de voorstelling *De bammen zijn op* van Productiehuis Het LAB, maakte de kindervoorstelling *Het verloren sporen museum* en *Een buik van wol* met zijn eigen theatergroep FIEN. Daarnaast speelde hij mee in de cabaretvoorstelling *VET* van stichting Theaterplan.

Benjamin Leroy (°Neerpelt, 1980) studeerde af in 2003 en werkt sindsdien als illustrator. Hij illustreerde een hele reeks boeken, tijdschriften, affiches... In zijn tekeningen vind je emotie, humor en absurdisme. Benjamin houdt ervan een tekening op te bouwen in lagen, zodat je steeds weer iets nieuws ontdekt, en liefst in een klein, verborgen hoekje: een hond die een boom omver plast, een beer met een bolhoed, een boot in de lucht. Benjamin houdt van dingen met een hoek af.

Zijn technieken zijn vaak een mix van wat op de tekentafel te vinden is, o.a. gekleurd papier, balpen, kleurpotlood, acryl en schildersplakband. Toeval speelt daarbij een grote rol. Een vlek, een omgekeerde foto, een verschenen papier: alles kan een aanzet zijn tot een tekening.

🔗 www.merel-benjamin.be

De Zuurtjes

Over het ontstaan van het boek vertelt Jaap Robben:

“Op de ochtend na de boekpresentatie van *Zullen we een bos beginnen?* in september 2008 in Nijmegen zat ik samen met Benjamin Leroy aan mijn ontbijttafel. We waren nog vol van de vorige avond en in onze slaap-shirts en in onderbroek en ochtendjas zaten we te eten. We hadden het over van alles en we wilden vooral nog eens iets samen maken. Voordat we klaar waren met ontbijten, hadden we een nieuw plan. Ik speelde al lang met de gedachte om iets te doen met twee zure broers, de Zuurtjes. Meer dan dat idee was er nog niet. Benjamin pakte zijn schetsblok. We schoven de potten pindakaas en de chocopasta in een hoek en toen is het begonnen.

Sindsdien hebben we twee jaar lang intensief gewerkt aan dit nieuwe boek. We wilden een verhaal maken waarin tekst en beeld even belangrijk zijn. In de tekeningen lees je dingen die in je in de tekst niet ziet en andersom. Wil je het hele verhaal volgen, dan moet je niet alleen goed lezen. Maar zeker ook goed kijken.

Het is een verhaal geworden voor Harry en Huibert, twee oude broers die al eeuwen in hetzelfde huis wonen. Binnen hangt de sfeer van een verdroogde kamerplant. Met andere mensen praten ze niet en als er iemand langs hun huis loopt, schelden ze door hun brievenbus. Hun ongezellige leven hobbelt voort, tot er op een dag post komt. En ze vervolgens keer op keer geconfronteerd worden met de liefde. Iets waar hun mondhoeken nog verder van zakken. Of hebben zelfs de Zuurtjes behoefte aan een beetje liefde?”

🔗 jaaprobben.wordpress.com/boek-de-zuurtjes

Kort samengevat

In een rijtjeshuis in een gewone straat wonen de Zuurtjes, twee broers die nooit lachen. Niemand wil naast de broers wonen. Binnen is het een troosteloze bende. Zelfs de bloemen op het behang laten de kopjes hangen. De Zuurtjes willen met niemand iets te maken hebben. Geen lawaai van de burens, geen

praatjes op de stoep, nooit gezellig koffiedrinken: heerlijk vinden ze dat. Zijn de broers altijd zo zuur geweest, of is er misschien iets gebeurd waardoor ze zo nors en vrekking zijn geworden?

Stijl

De Zuurtjes is een vrij lang verhaal waarin de tekeningen het af en toe overnemen van de tekst. Daardoor kan je als lezer je fantasie de vrije loop laten. Zowel in de tekst als in de tekeningen zit veel humor, maar tegelijkertijd doen ze je nadenken over gemis, verdriet, heimwee naar vroeger en je veilig voelen door vast te houden aan gewoontes.

Conny Meijer omschrijft het in een recensie op NBD/Biblion zo:

“Grappig verhaal waarin het extreem saaie leven van de Zuurtjes op een enthousiaste wijze, hilarisch wordt uitvergroot. Tekst en zwart-witte pentekeningen met vaak toegevoegde kleuren, vertellen samen het verhaal. De zeer afwisselende manier waarop de collagetekeningen de bladzijden vullen zijn allesbehalve saai. Met veel zwier zorgen tekst en tekeningen voor telkens nieuwe verrassingen.”

Thema's

- Gemis
- Verdriet
- Heimwee naar vroeger
- Vasthouden aan gewoontes

Vragen en activiteiten

- De juryleden kunnen vertellen over de nachtmerrie van Harry en Huibert: wat gebeurt er volgens hen in die nachtmerrie?
- Welke gewoontes hebben de juryleden zelf? Zouden ze het jammer vinden als die gewoontes zouden verdwijnen? Welke gewoontes zouden ze willen veranderen? Hebben ze goede en slechte gewoontes?
- Kennen de juryleden mensen in hun buurt of in de familie die vaak 'zuur' zijn? Wat zouden ze kunnen doen om deze mensen op te vrolijken?
- De Zuurtjes hebben de gedachte aan hun dode moeder genegeerd. Hoe gaan de juryleden ermee om als iemand sterft? Hoe gaan ze om met het gemis van een persoon?
- Op auteurs.degeus.nl/de-zuurtjes/index.html kan je een kleurplaat downloaden. Misschien worden de zuurtjes minder zuur als de kinderen hen een vrolijke omgeving geven?!

Tot slot: www.kjv.be

Laat de juryleden online hun zeg doen bij het boek en/of lees er de commentaren van andere juryleden.

www.kjv.be → Welke boeken moet ik lezen → groep 3

Klik op de cover om commentaar te geven bij dit boek

Heb je foto's of tekeningen gemaakt? Toon ze online!

www.kjv.be → Prikbord → groep 3